

**Elsa Brändströms papper
L88:19 Föredrag, rapporter
m.m. - 4**

Brändström, Elsa,

HS L88:19

Elsa Brändströms samling

L 88:19: 4

Föredrag över Rädda Barnens Fadderbarsverksamhet 1945

april 1945 (2)

Det är under "Rädda Barnens" lösen
som vi ha samlats här i Blå Hallen
i kväll. — Och orden Rädda / Barnen
säjer ju helt enkelt allt vad ett
program av idag kan innefatta.

Ty att rädda barn betyder ju
att rädda framtiden. — Och detta
är det enda mål, som just nu
borde stå för varje ansvarskännande

22.

- ja för varje kännande människa -
att rädda framtiden.

Inget namn är för mig så
förknippat med detta begrepp som
President Roosevelt, vars dödsbud i
dag har gått ut över världen.

Han har om någon vigt sitt liv
att sträbandet efter att rädda
framtiden och försöka skapa den

3.

tappra, nya värld, där det är värt
för alla att läsa. — En värld
av frihet och allmänt välstånd.
X X X

Målet att rädda framtiden är
något, som också vi måste ta upp-
(var och en i sin stad och i sin tillsynes
lilla värld). Det finns inget område
som är för smått, inget lösoede för
ringa för den uppgiften.

Det är ej storleken det kommer an på

det är den anda i vilken

gärningen sker, — och det är de

många små handlingarna, som

fogas samman och bildar den

grund på vilken den stora

nya byggnaden skall resas

Det är därför så viktigt

att mer och mer människor

inta den hållning och sprida den
ande i vilken den demokrati
kan förverkligas, för vilken så
många lidit, kämpat och dött.

Ha vi blivit fyllda av
denna övertygelse, då bärs vi
av den, den stimulerar oss själv
och vi det bli till en tvingande
nödvändighet för oss att sprida

den andan vidare. XXXXX

~~—~~ Vi fråga oss ständigt: vad kunna
vi som enskilda individer ^{da} göra?

Det är den frågan, som "Rädda Barnen"
 i kväll vill försöka delvis besvara.

En av Rädda Barnens praktiska
förslag är: att vi skola rätta vår
hand till dem som nu omedelbart
kan nås av vår hjälp.

Det är alltid stimulerande med
personlig kontakt och det är på
 den erfarenheten, som Rädda Barnen
 bygger sin fadderbarns - verksamhet.

Redan för ett år sedan
 utsände Rädda Barnens ^{Stockholmsavdelning} ~~en~~
 sin bådjan: "Bli Gudmor för ett
Nordiskt barn". Det gällde ~~våra~~
 (Ett svenskt, ett finskt, ett norskt eller ett danskt.)

(Givarna få själva ^{välja} ~~bestamma~~ barnets
nationalitet.)

Det är Rädda Barnens innerliga
önskan att det i varje hus i hela

Stockholms stad skall finnas

en gudmoder med minst ett

fadderbarn. Och alla husets ~~herrar~~

innesånare bör deltaga i fadderstoppet ~~och~~

* C:a 1000 fadderbarn ha detta första år

9.
fått ^{mottaga hjälp.} ~~glädja sig åt hjälpen.~~ —

Men nöden växer — hundra tusentals

barn behöva vårt stöd och vårt

skydd. De få ej finnas ett hus

i Sveriges huvudstad utan gudmödrar

och fadderbarn.

X X X

10 t.

Att få tala ^{till} inför en skara ungdomar
känner jag ~~alltid~~ som något alldeles
~~förtjusande~~ särskild roligt.

Att vara ung nu för tiden är helt
enkelt något oerhört.

Ni växa in i en tid, som behöver mer
starka och modiga människor ^{än någonsin} ~~som~~
~~aldrig~~ till förene.

// 2

Aldrig har en större böda lastats på
någon generation, än den som nu
övertas av de unga över hela världen.

Den värld, som kriget raserat måste Ni
åter byggas upp. —

Den värld, där så många förhoppningar grusats

måste åter bli en värld, där vi ~~äro~~ kunna

tro på framtiden / ö där ^{alla} ~~vi~~ kunna känna

sig oss glada att få leva. X

12 3

Som vi här i Sverige,
Då man ligger långt ifrån kanonernas dån

o de exploderande granaterna, då man aldrig
bedar sina käraste i fångelsen eller koncentrations-
läger, då är det svårt att föreställa sig hur
mycket andra folk ha lidit.

Men vi som blivit förskräckade ha därför
så mycket mer ansvar, både att hjälpa
krigets offer direkt, men också att hjälpa att
bygga upp en ny värld. Så byggor från
individ till individ och från folk till folk. XX

Jå man är ung ö tänker på
framtiden så är det så mycket som
man drömmer om att få göra / Man
drömmer om hjälteedåd ö ~~ett~~ annat
spännande. — Nu är det nog så att livet
ofta blir rätt olike det man drömmer om *
Når man kommer sakerna närmare
inpå livet så verkar de så mycket mindre
än vad man tänkte sig dem. **

Ni ha kanske alle upplest, att

Er barndoms träd, gård eller hus

(som Ni ~~sågo~~ lekte i när Ni var
mycket små,) (ö ^{vilka} (då tycktes Er så stora)

~~han~~ det har krympt ihop till

något alldeles normalt och vanligt

(när Ni efter många år ha
återvänt dit.) Och så går det ofta

med det vi uppleva senare i livet. XX

Men ser ni, vi ha det i vår egen
hand att göra något spännande
och bockert.

as allt vi möter i livet, † (as varje uppsigt
 vi bli ställda inför) om vi göra skapa
den riktiga andan. Om vi göra det
med glädje ö hänvisenhet. XX

Min mamma brukade så ofta säga
 när jag var liten: "Gör ^{allt vad} ~~det~~ lilla Du kan,
gör det villigt ö glatt." — När jag sen
 kom ut till Sibirien som Svensk Röda
 Korsdelegat — så stod de orden så ofta för mig

Jag kunde aldrig göra några storverk därute
 (~~som~~ jag ^{hade} också (drömt om) utan jag kunde
 blott göra en massa succésaker, — men jag
 försökte göra dem "billigt o glatt," ~~som min~~
~~mamma hade sagt~~. — Vad jag gjorde ^{i Sibirien} ~~där~~
 bar inset, som ej barje enq människa
 kunde ha gjort, (det bestod av idel
små uppgifter) — men de många små
 uppgifterna bildade sedan en kedje

som några människor betraktade som ett

ordentligt hjälparbete. ~~X~~ — Jag minnes hur

jag pinades av att ibland ha för mycket

kontosarbete — ^{tråkigt} ~~för mycket~~ skrisarbete —

(vilket följde med de stora lager av kläder

o medicin, som vi förvaldade o delade ut,

o som skulle redovisas för.) — Då hände ibland

att när dagen var slut, kände jag en sådan

tomhet — ty det var ingen ^{enskild} människa, som

jeg kunnat göra någon liten tjänst eller

~~kunnat~~ göra någon liten glädje. De brukade

19) ^{sent på kvällen} ~~försöka~~ besöka några fångar på någon

sjukhus eller i något eländigt barack ~~hus~~ ~~skjut~~, ö försökte
bara

komma till dem med så mycken glädje

som jag kunde uppbringa, (även om jag

helst skulle ha velat ^{tjunta} ~~gräta~~ hela tiden över

all förtviflan

~~all~~ ~~elände~~ jag såg omkring mig). / Det

märkbara är ju all om man försöker

se andra glädje så måste man tvinga
sig själv att känna sig glad — o då
 känner man ~~ja~~ sig själv så mycket lyckligare ✗

Jag skulle vilja ~~försöka~~ berätta för Er en liten
~~någon~~ ~~så~~ historia från Sibirien. —

En tid som var bland de värsta ^{då} (var när
 1919 striderna mellan vita o röda ^{Ryssarna}) hade

gått över Sibirien o krigsfångarna sutto

i sina läger utan möjlighet att komma hem o
 utan mat o utan värme. o

800 tusentals civile Ryssar fröso ihjäl
 utefter vägarne, både vita o röda. / Da hände
en gång at några krigsfångar funno en liten
 rysk pojke som kröp o klamrade sig fast vid
sin döda mor, ~~men~~ han ej kunde^{ej} förstå at
hon ej svarade honom. / De togo den lille
 pojken med sig til sitt läger, de gävo honom
 allt de kunde skrapa ihop av feū o bröd
 (medan de själva hungrade) — de gjorde allt
 för at rädda hans ^{sin} säckars förfrusna händer o

ö fötter ~~X~~ — I deras länge förtviblade tid
som krigsfångar hos fienden, hade denna
 grupp krigsfångar ej upplevt en lyckligare
 tid ~~än~~ ^{än} när de hade dette lille ryske
barne hos sig, som de offrade aut för att
 sköte ö rädda. — (Vilket de också lyckades
 göra). — Hundratals sådana små upplevelser
 kunde jag berättat om. ~~Det var ju inga hjältedåd~~
~~men det är men livet består ^{merst} av dessa~~

Den lille pojken som räddades blev
ett medel att göra tillvaron rikare

för dem som hjälpte honom. — XXX

En hjälp som ges i riktig anda

skapar glädje och välsignelse på både

hällen, — både hos givaren och mottagaren.

bli den en positiv tillgång.

Låt ~~godmodiga~~

Den kan bli,

~~de kunna~~ bli de första osynliga händer som
till de band som en gång skola förena
alla folk. —

Lät fadderbarn rundt omkring oss
få hjälp i onda tiden och lät
gudmödrar i tusentals Stockholms
få bärmis av de goda tankar
te som strömma tillbaka från de
många barn, som nu oförskylt
dragits med i den stora ofärdan. X X

Ingen av Er här i denna koalé får
 låta det hvar gå det hus där Ni bor
 gå miste om fadderskapets välsigner